

การจัดการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

The Effect of Learning Together as a Team (Team-based Learning) on Achievement of Physical Education Students

ณัฐกร ดวงพระเกษ

Nathakorn Duangprakes

สาขาวิชาพื้นฐานวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี 15000

Introduction to Teaching Profession, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University, Loboori 15000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: nathakorn.2519@gmail.com

Received: 2 March 2021 Revised: 27 April 2021 Accepted: 29 April 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) 2) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) แบบหนึ่งของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใบความรู้/ใบงาน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ สถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียน โดยการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

The objectives of this research were; 1) to develop students' learning achievement towards team-based learning instruction 2) to study students' opinions towards team-based learning instruction which was considered as one of the cooperative learning approaches. The participants were 57 first-year students majoring in Physical Education. They enrolled in Curriculum Development course, second semester, academic year of 2019. The research instruments were 1) lesson plans, 2) handouts/assignments, 3) pre- and post- achievement tests, and satisfaction questionnaire towards team-based learning instruction. The data was analyzed using mean, standard deviation and t-test. The results from the study revealed that 1) the post-test results from participants who were taught by team-based learning instruction was significantly higher than the pre-test at the level of .05. 2) The students' satisfaction towards the instruction was at high level (\bar{x} = 4.29, S.D. = 0.73)

Keywords : Learning, Team-based Learning, Cooperative learning

บทนำ

ในชั้นเรียนทั่ว ๆ ไป การทำงานกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผู้เรียนยังไม่ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และยังไม่ได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีมที่ดี ดังที่เรามักพบเสมอว่าเมื่อผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มมักมีผู้เรียนเพียงหนึ่งหรือสองคนที่ก้มหน้าก้มตาทำงาน คนที่เหลือนั่งดูหรือทำอย่างอื่น เช่น ลูกเดินไปมา นั่งเล่น พุดคุยแหย่เพื่อน ฯลฯ แต่เมื่อนำงานไปส่ง ทุกคนจะได้คะแนนเดียวกันทั้งกลุ่ม หรือในบางกรณีในการทำงานกลุ่มนั้น มีการแบ่งงานกันทำ แต่เมื่อแต่ละคนทำเสร็จ ต่างก็เอาผลงานของตนมารวมกัน แล้วนำไปส่ง ส่วนมากแล้วสมาชิกแต่ละคนอาจจะรู้และเข้าใจเฉพาะส่วนที่ตนเองทำ แต่ไม่ได้รับรู้หรือเรียนรู้เนื้อหาที่เพื่อนคนอื่นทำเช่นนี้เป็นต้น การทำงานกลุ่มในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้เรียนแทบไม่ได้เรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้และเป็นการใช้เวลาในชั้นเรียนที่ไม่คุ้มค่า ยิ่งไปกว่านั้น อาจเป็นการสร้างนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ ในการเรียนรู้และทักษะการทำงานที่มีประสิทธิภาพด้วย อันที่จริงผู้สอนจำนวนมากเล็งเห็นประโยชน์ของการให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน แต่ที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่าในการดำเนินการสอน ผู้สอนไม่ได้ชี้แจงเป้าหมาย วิธีการและผลที่คาดหวังของการทำกิจกรรมกลุ่มให้กับผู้เรียนอย่างชัดเจนมากพอ ผู้สอนเพียงแต่แบ่งกลุ่มผู้เรียน หรือไม่ก็ให้ผู้เรียนจัดกลุ่มกันเอง แล้วให้ลงมือทำงานตามที่ผู้สอนมอบหมาย โดยที่ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ [1] อันได้แก่ การรับผิดชอบในส่วนของตนและงานของกลุ่ม การแก้ปัญหาพร้อมกัน การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ฯลฯ ดังนั้น เพื่อลดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่มให้น้อยลงและเพิ่มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของทุกคนในกลุ่ม ผู้สอนควรนำเอาการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบไปใช้ในชั้นเรียน เพราะการเรียนรู้ร่วมกันสามารถเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ 1) ช่วยให้ผู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น 2) ผู้เรียนมีทักษะการใช้เหตุผลและการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น 3) ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระอย่างลึกซึ้งมากขึ้น 4) ผู้เรียนใช้เวลาทำงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจและลดพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นในชั้นเรียน 5) ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ รวมทั้งมีการช่วยเหลือเพื่อน ๆ มากขึ้น 6) ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาที่เรียน และ 7) ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจในตนเองมากขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถต่าง ๆ กัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยสมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนรู้เนื้อหาสาระที่เรียนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนสมาชิกทุกคนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายภายในกลุ่ม ผู้เรียนอภิปรายเนื้อหาสาระที่เรียนด้วยกัน ช่วยเหลือทำความเข้าใจและสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ในการเรียนรู้ลักษณะนี้ผู้เรียนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่แต่ละคนรับรู้ได้ว่าตัวเองจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม บรรลุเป้าหมายแล้วเช่นกัน นั่นคือ ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับตัวเองจะเป็นผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มด้วย เพราะทุกคนอยู่ในเรือลำเดียวกัน งานใด ๆ ก็ตามจะไม่สามารถทำสำเร็จได้ด้วยดีถ้าขาดคนหนึ่งคนใดไปและทุกคนจะรู้สึกภูมิใจและดีใจร่วมกัน เมื่อทำงานได้สำเร็จ [2] [3] [4] ในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นทางการนี้ การดำเนินการสอนในภาพรวม มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน อย่างน้อยควรมีในด้านวิชาการ 1 ข้อ และด้านทักษะเชิงสังคม 1 ข้อ 2) พิจารณาเรื่องวิธีการจัดโครงสร้างของกลุ่ม เช่น ขนาดของกลุ่ม การจัดกลุ่มของผู้เรียน บทบาทของแต่ละคนในกลุ่ม วิธีการจัดระบบสื่อการเรียนและวิธีการจัดที่นั่งของผู้เรียนในชั้นเรียน 3) การสอนมนทัศน์ด้านวิชาการ หลักการและกลวิธีในการเรียนรู้เนื้อหาและการนำเนื้อหาไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ของผู้เรียน การอธิบายงานที่มอบหมายและเกณฑ์การบรรลุความสำเร็จของงาน การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของกลุ่ม ความรับผิดชอบส่วนตัวและของกลุ่ม พฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังและเกณฑ์การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบร่วมมือ 4) กำกับการปฏิบัติงานของกลุ่มและเข้าไปแทรกในกลุ่มเพื่อสอนทักษะความร่วมมือและให้การช่วยเหลือในการเรียนรู้เนื้อหาตามความจำเป็น และ 5) ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยผู้เรียนในการประเมินการดำเนินการของกลุ่ม

ในการนำเอาการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้สอนในชั้นเรียน ผู้สอนจะต้องพิถีพิถันในการออกแบบงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ ซึ่งงานนั้นเป็นงานที่ค่อนข้างซับซ้อน ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิดในระดับสูง ต้องคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยที่ผู้สอนตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับคุณภาพงานไว้ในระดับสูง และมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียนด้วย [5] ตัวอย่างของการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ ได้แก่ 1) การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) ของ Larry K. Michaelsen จาก University of Oklahoma โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ ดังนี้ (1) สร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา (2) พัฒนาความสามารถด้านการคิด และการแก้ปัญหา (3) เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (4) ส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม (5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ 2) การเรียนรู้แบบศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม (Group Investigation) เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อทำโครงการหรืองานที่มอบหมาย รูปแบบนี้เหมาะสำหรับการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาหรือค้นหาคำตอบในหัวข้อที่กลุ่มตนเองสนใจ 3) เกมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม (Teams-Games-Tournament หรือ TGT) ของ DeVries & Slavin ที่มีลักษณะเฉพาะ คือ กลุ่มแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันกับกลุ่มอื่น ๆ เพื่อทำคะแนนสำหรับกลุ่มของตน 4) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เป็นกลุ่ม (Student Teams-Achievement Divisions หรือ STAD) ของ Slavin [6] ลักษณะเฉพาะของแบบ STAD คือ ผู้เรียนจะเรียนรู้เนื้อหาใหม่เป็นทีม แต่เมื่อทดสอบจะทดสอบเดี่ยว ๆ เป็นรายคนทุกสัปดาห์เพื่อให้แน่ใจในเรื่องความรับผิดชอบส่วนบุคคล 5) การร่วมกันอ่านและเขียนแบบบูรณาการเป็นทีม (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) ของ Slavin [7] ลักษณะเฉพาะของแบบ CIRC คือสมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีระดับความสามารถที่หลากหลาย เนื้อหาที่อ่านที่มีระดับต่าง ๆ กัน แต่นำมาอ่านคู่กันฟัง ทำนายสิ่งที่อ่านด้วยกัน ฝึกการสะกดคำและฝึกเรื่องคำศัพท์ด้วยกัน

ส่วนการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในระยะเวลาสั้น ๆ ภายในคาบเรียนเดียว ได้แก่ 1) จิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้วให้สมาชิกแต่ละกลุ่มไปศึกษาค้นคว้าและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น แล้วนำความรู้ที่ได้นั้นมาถ่ายทอดให้สมาชิกในกลุ่มของตนเอง 2) สุ่มหัวคิด (Numbered Head Together) รูปแบบนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ โดยที่แต่ละกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อมีการสอบ ผู้สอนจะรวมคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม 3) คิดเดี่ยว คิดคู่ คิดด้วยกัน (Think-Pair-Share) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหาหรือคำถาม โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบก่อน จากนั้นไปอธิบายให้คู่ของตนฟัง แล้วสุดท้าย ทุกคนนำเอาคำตอบมาอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้ได้คำตอบของคำถามหรือปัญหาที่ดีที่สุด

ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชานี้ ได้เลือกใช้การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ ดังนี้ 1) สร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระอย่างลึกซึ้งมากขึ้น และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้สูงขึ้น 2) พัฒนาทักษะการใช้เหตุผลและการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา 3) เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต 4) ส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม และ 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งหน้าที่หลักของผู้สอน คือการกำกับผู้เรียนให้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมนี้ มีความเหมาะสมเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงาน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก ตลอดจนกฎเกณฑ์ การทำงานกันอย่างชัดเจน สมาชิกทุกคนต้องพัฒนาและช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าเพื่อให้การทำงานกลุ่มเข้มแข็งขึ้น ขณะเดียวกันผู้เรียนทุกคนต้องพัฒนาและช่วยเหลือตนเอง โดยใช้ศักยภาพให้มากที่สุดเพราะทุกคนในกลุ่มจะมีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้และผู้เรียนแต่ละคนต้องมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีการตัดสินใจ มีความสามารถในการทำงาน การจัดการ การสื่อสารและสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเอารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) มาใช้ในการสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาชั้นปีที่ 1

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 57 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา

ประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning)
- 2) ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning)
 - ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มีแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยได้ตรวจสอบการใช้ภาษาความชัดเจนของข้อความและความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในเบื้องต้น แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบพิจารณารูปแบบการใช้ภาษา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วนำมาคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและความเที่ยงตรง และนำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาข้อสอบที่เลือกไว้ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการหาประสิทธิภาพไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ แล้วนำแบบสอบถามความคิดเห็นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อความและตรวจสอบความเที่ยงตรงเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน แล้วเลือกข้อคำถามและจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวิธีการจัดการเรียน โดยการใช้การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีประเมินการเรียนรู้ต่าง ๆ และเข้าสู่กระบวนการวิจัย ดังนี้

1. ขึ้นก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) เมื่อทำการทดสอบแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลคะแนนไว้

2. ขึ้นทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) ในวิชาการพัฒนาหลักสูตร คส. 1101104 ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 10 คาบ คาบละ 60 นาที ทำการสอนโดยใช้ชั่วโมงเวลาเรียนตามปกติ ซึ่งในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมมีขั้นตอน รูปที่ 1

กระบวนการเรียนการสอน	ระยะเวลา	ผลลัพธ์ของการเรียนรู้
มอบหมายให้ศึกษาด้วยตนเอง	ก่อนเรียน	
ทดสอบความรู้พื้นฐานรายบุคคล	10 นาที	ผลการทดสอบระดับความรู้รายบุคคล
อภิปรายความรู้เพื่อทดสอบรายกลุ่ม	30 นาที	ผลการทดสอบระดับความรู้รายกลุ่ม
ตรวจสอบและเขียนสรุปแนวคิดสำคัญ	20 นาที	รายงาน 1: สรุปแนวคิดสำคัญของหน่วยการเรียนรู้รายบุคคล
ครูเสนอแนะหรือให้ความรู้เพิ่มเติมในประเด็นที่ไม่ชัดเจน	30 นาที	รายงาน 2: ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา/สถานการณ์
ใช้แนวคิดมาวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีความซับซ้อนและนำเสนอผลการเรียนรู้	60 นาที	ผลการประเมินการนำเสนอ ผลการเรียนรู้รายกลุ่ม
ครูเสนอแนะ ประเมินผล สะท้อนผลการเรียนรู้ และผลของกระบวนการกลุ่ม	30 นาที	ผลการประเมินการทำงานเป็นทีม ผลการประเมินจิตพิสัย

รูปที่ 1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)

3. ขึ้นหลังการทดลอง

หลังการวิจัย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Posttest) และทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม เมื่อทำการทดสอบแล้วนำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้ นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest) มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 10 คาบ คาบเรียนละ 60 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยทั้งสิ้น 12 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการทางสถิติ สรุปเป็นผลการทดลอง ดังนี้

1. คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม โดยการใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test)

2. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	df	p
ก่อนเรียน	57	20	7.94	3.42	-15.76*	25	.00
หลังเรียน	57	20	13.90	2.69			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาสาขาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ภาคเรียนที่ 2/2562 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (\bar{X} = 13.88, S.D. = 2.69) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 7.92, S.D. = 3.42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based Learning) ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)

ข้อ	ประเด็น	การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บรรยากาศการเรียนรู้				
1	นักศึกษามีความสุขกับการทำงานกลุ่ม	4.76	0.80	เห็นด้วยมากที่สุด
2	นักศึกษาในแต่ละกลุ่มให้ความช่วยเหลือในการร่วมกันทำงาน	4.66	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด
3	นักศึกษามีความพึงพอใจกับบรรยากาศในชั้นเรียน	4.46	0.74	เห็นด้วยมาก
4	บรรยากาศในชั้นเรียนทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้	4.46	0.74	เห็นด้วยมาก
5	นักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.24	0.76	เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ย	4.50	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด
บทบาทที่ผู้สอนมีต่อการจัดการเรียนรู้				
1	การจัดระบบทางกายภาพของห้องเรียน	4.42	0.64	เห็นด้วยมาก
2	การจัดกลุ่มและขนาดของกลุ่มของนักเรียนในชั้นเรียน	4.37	0.63	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3	การมีพฤติกรรมสื่อความหมายของผู้สอนที่เหมาะสม	4.16	0.60	เห็นด้วยมาก
4	การใช้แนวทางการสอนของผู้สอนที่เหมาะสม	4.01	0.68	เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ย	4.23	0.65	เห็นด้วยมาก
	กิจกรรมการเรียนรู้			
1	นักศึกษาบริหารจัดการกับบทเรียนได้ดีขึ้น	4.36	0.70	เห็นด้วยมาก
2	นักศึกษาแบ่งงานที่ได้รับมอบหมายออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ แล้วแบ่งกันให้แต่ละคนรับผิดชอบ	4.22	0.69	เห็นด้วยมาก
3	นักศึกษาแต่ละคนมีบทบาทภายในกลุ่ม	4.18	0.75	เห็นด้วยมาก
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และไม่ทอดง่าย ๆ	4.07	0.90	เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ย	4.14	0.76	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) โดยภาพรวมเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบรรยากาศการเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.78) รองลงมาคือ ด้านบทบาทที่ผู้สอนมีต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.65) และ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.76)

ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากเรียงตามลำดับ คือนักศึกษามีความสุขกับการทำงานกลุ่มมาก ($\bar{X}=4.76$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือนักศึกษาในแต่ละกลุ่มให้ความช่วยเหลือในการร่วมกันทำงาน ($\bar{X}=4.66$, S.D. = 0.78) บรรยากาศในชั้นเรียนทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.46$, S.D. = 0.74) นักศึกษามีความพึงพอใจกับบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X}=4.46$, S.D. = 0.74) และนักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.76) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านบทบาทที่ผู้สอนมีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากเรียงตามลำดับ คือ การจัดระบบทางกายภาพของห้องเรียน ($\bar{X}=4.42$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือการจัดกลุ่มและขนาดของกลุ่มของนักศึกษาในชั้น ($\bar{X}=4.37$, S.D. = 0.63) การมีพฤติกรรมสื่อความหมายของผู้สอนที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.60) การใช้แนวทางการสอนของผู้สอนที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.01$, S.D. = 0.68) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ประเด็นที่นักศึกษาเห็นด้วยมากเรียงตามลำดับคือ นักศึกษามีการบริหารจัดการกับบทเรียนได้ดีขึ้น ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือนักศึกษาแบ่งงานที่ได้รับมอบหมายออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ แล้วแบ่งกันให้แต่ละคนรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.69) นักศึกษาแต่ละคนมีบทบาทภายในกลุ่ม ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.75) นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และไม่ทอดง่าย ๆ ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.90) นักศึกษาประเมินตนเองตลอดภาคเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.90) สิ่งที่นักศึกษาพูดออกมาแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระอย่างแท้จริง ($\bar{X}=4.06$, S.D. = 0.64) และนักศึกษามุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.73) เป็นลำดับสุดท้าย

แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)

ผู้สอนควรนำเสนอผลและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) ที่สอดคล้องกับบริบทการเรียนการสอนและคุณลักษณะของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)

ระยะ/เป้าหมาย	กิจกรรม/บทบาท	
	ผู้สอน	ผู้เรียน
Pre-Class	- เตรียมผู้สอนให้เข้าใจในหลักการการจัดการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning)	- ศึกษาวัตถุประสงค์ การเรียนรู้
- ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	- จัดทำคู่มือสำหรับผู้สอนและผู้เรียนครอบคลุม กระบวนการเรียนรู้และ	- ฝึกฝนทักษะที่จำเป็น
- การสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	ขอบเขตเนื้อหา - จัดทำแบบทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนรู้ - จัดทำแผนสอนกลางเพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้ เรียนรู้ครอบคลุมวัตถุประสงค์เดียวกัน - ประชุมเพื่อเตรียมสอนและอภิปรายหลังการสอน ทุกหน่วยการเรียนรู้	- ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง - ศึกษาคู่มือการเรียนรู้ - ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มีความรู้ก่อนเข้าห้องเรียน
In Class	- จัดการทดสอบรายบุคคล	- ทดสอบความรู้
- บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้รายวิชา	- จัดการทดสอบรายกลุ่ม - กระตุ้นการอภิปราย - สรุปการเรียนรู้ - กระตุ้นการประยุกต์ใช้ความรู้ในกรณีศึกษา - ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ - สะท้อนผลการเรียนรู้รายกลุ่มและรายบุคคล	- อภิปรายความรู้ - สืบค้นความรู้เพิ่มเติม
Post Class	- อภิปรายปัญหาการจัดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหา - ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน - วางแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป	- ประเมินผลการเรียนรู้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชานี้และได้เลือกใช้การเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม (Team-based learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) แบบหนึ่ง que ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถต่าง ๆ กัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่ 1) สร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักของรายวิชา ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระอย่างลึกซึ้งมากขึ้น และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้สูงขึ้น 2) พัฒนาทักษะการใช้เหตุผลและการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา 3) เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต 4) ส่งเสริมทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม และ 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งหน้าที่หลักของผู้สอน คือการกำกับผู้เรียนให้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้วิจัยได้อธิบายถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีประเมินการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมถึงการจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม และสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความร่วมมือกันในการทำงาน ให้ความช่วยเหลือและ

แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งนี้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของเจลิม เพิ่มนาม [8] ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง (แสงช่วงสุนิษ) จำนวน 48 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินทักษะทางสังคม และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกอยู่ในระดับมาก 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม โดยภาพรวมเห็นด้วยมาก

จากผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมของนักศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 ซึ่งสอดคล้องกับ วัชราน เล่าเรียนดี [9] ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจ มุ่งเน้นการร่วมกันปฏิบัติงานที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมุ่งส่งเสริมทักษะทางสังคมให้ทุกคนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนเพื่อทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ และสอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี [10] ที่ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกันทำให้เกิดทักษะทางสังคม กล่าวคือได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและความเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน มีความเสียสละ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ เพื่อให้ตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และนอกจากนั้นยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ร่วมกับ ใบความรู้ ใบงานด้วยการเรียงลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีรายละเอียดเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมและใบงานกลุ่มท้ายบทเรียนซึ่งใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่นอกจากจะทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนมากขึ้นแล้ว ยังช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลและทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) อย่างเต็มที่ ดังที่ Deutsch, 1962.; Johnson, Johnson, & Holubec, 2013) [11] ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถต่าง ๆ กัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยสมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนรู้เนื้อหาสาระที่เรียนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายภายในกลุ่ม ผู้เรียนอภิปรายเนื้อหาสาระที่เรียนด้วยกัน ช่วยเหลือทำความเข้าใจ และสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ในการเรียนรู้ลักษณะนี้ผู้เรียนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่แต่ละคนรับรู้ว่า ตัวเขาเองจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มบรรลุเป้าหมายแล้วเช่นกัน นั่นคือผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับตัวเองจะเป็นผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มด้วย เพราะทุกคนอยู่ในเรือลำเดียวกัน งานใด ๆ ก็ตามจะไม่สามารถทำสำเร็จได้ด้วยดี ถ้าขาดคนหนึ่งคนใดไป และทุกคนจะรู้สึกภูมิใจและดีใจร่วมกันเมื่อทำงานได้สำเร็จ และการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความหมาย โดยการสนับสนุนของกลุ่มหรือทีม [12] โดยสมาชิกในกลุ่มหรือทีมสามารถเรียนรู้ปัญหาจากผลการปฏิบัติและการแก้ไขปัญหาพร้อมกันและสามารถถ่ายทอด ช่วยเหลือและ

สนับสนุนสมาชิกกลุ่มด้วย นอกจากการเรียนรู้จากการปฏิบัติจะช่วยให้การเรียนรู้ปัญหาและกระบวนการวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรศึกษาวิจัยการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และควรนำการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมไปเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนในสาขาต่าง ๆ
2. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเนื้อหาบทก่อนล่วงหน้าเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ง่ายขึ้น
3. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีมให้ชัดเจนก่อนให้ผู้เรียนลงมือทำ เพื่อผู้เรียนจะได้วางแผนการทำงานในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการทำงานกลุ่ม ควรเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองขณะทำงานกลุ่ม การให้ความร่วมมือและแสดงความคิดเห็นต่อกัน รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่เรียนอ่อน เพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ
4. ผู้สอนควรศึกษาวิจัยการเรียนรู้ด้วยกันเป็นทีม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับการใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัยโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเสรี

เอกสารอ้างอิง

- [1] พวงเพ็ญ อินทรประวีติ. การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียน. นครราชสีมา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล; 2563.
- [2] Johnson, D. W., & Johnson, F. Joining together: Group theory and group skills (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall; 2017.
- [3] สุมาลี ชัยเจริญ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีทางปัญญาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2551.
- [4] ทิสนา แจมมณี. รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2552.
- [5] Johnson & Johnson. Cooperation and competition: Theory and research. Edina, MN: Interaction Book Company; 1989.
- [6] Slavin. When does cooperative learning increase achievement?. Psychological Bulletin; 1983.
- [7] Slavin. Cooperative learning: Student teams (2nd Ed.). Washington, D.C.: National Education Association. 1987.
- [8] เฉลิม เพิ่มนาม. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2560.
- [9] วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2547.
- [10] ทิสนา แจมมณี. รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2552.
- [11] Johnson, Johnson, & Holubec. Cooperation in the classroom (9th ed.). Edina, MN: Interaction Book Company; 2013.
- [12] จิตดิรัตน์ แสงเลิศอุทัย ปัญญา ทองนิต นภาเดช บุญเชิดชู ชัยชูร มณีรัตน์ โยธิน ศรี โสภา และมุกดา ทาคำแสน. การเรียนรู้จากการปฏิบัติ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2563; 10(3):155-163.